

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אומן
8:21	6:50	בית שמש
8:00	6:09	בני ברק
7:57	6:26	חיפה
7:56	6:16	טבריה
7:54	6:14	יבנאל
7:54	6:04	ירושלים
7:55	6:05	מודיעין עילית
8:00	6:19	צפת
7:46	6:15	

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

ראש השנה, שנת תשפ"ד לפ"ק

שנה 13, גליון 1 (621)

שיעורים כסדרן: | נ"ך: ירמיה ב' ג' | בבלי: קידושין לד' | ירושלמי: מעשר שני ז' | תוספתא: נדה ט' | רמב"ם: שביתת עשור א'

מוהר"א ש מספר

אומן ראש השנה

הודו להשם שזכינו להיות עוד שנה ראש השנה אצל רבנו ז"ל, איזו שמחה היא זו! רבנו אומר (חיי מוהר"ו, סימן תג): "מי שזוכה להיות אצלו על ראש השנה, ראוי לו לשמח מאד מאד".

יש מכתבים באשר בנחל שמוהר"א ש כותב לאנשי שלומנו, נראה מהתשובה שהם התלוננו במשהו על חיייהם, כותב מוהר"א ש: "על זה בעצמו שזכית להיות בראש השנה אצל רבנו - אתה צריך לשמח מאד מאד!" מוהר"א ש לא כותב את זה מיד במוצאי ראש השנה, כבר אוחרים באמצע אדר, ומוהר"א ש עדין כותב: "תשמח שהיית אצל רבנו על ראש השנה!"

רבנו שבח מאד את האנשים שהגיעו אליו על ראש השנה, עד כדי כך שרבנו אמר פעם: (עין חיי מוהר"ו, סימן תצא): "מי שהיה אצלי על ראש השנה מה הוא צריך לצום, ומי שלא היה אצלי בראש השנה מה מועיל לו לצום?" - לא מדבר על תעניות שחייבים לצום על פי הלכה, מדבר על תעניות שהאדם רוצה להתענות מעצמו כדי לתקן מה שהוא חטא, כפי שהאריז"ל אומר כמה תעניות צריכים לצום על כל עבירה שאדם עבר ורחמנא לצלל, אומר רבנו: מי שהיה אצלי על ראש השנה לא צריך לצום.

בראש השנה יכתובון

רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ו, סימן ב'): טוב מאד להשליך עצמו על השם יתברך, ולסמוך עליו, ודרך כשבא היום, אני מוסר כל התנועות שלי ושל בני התלויים בי על השם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך, וזה טוב מאד, גם אזי אין צריך לראג ולחשב כלל אם מתנהג פראוי אם לאו, מאחר שסומך עליו יתברך, ואם הוא יתברך רוצה בענין אחר, הוא ירצה להתנהג בענין אחר כרצונו יתברך, וכן כשמגיע שבת או יום-טוב, אזי אני מוסר כל ההתנהגות וכל הענינים והתנועות על אותו השבת או היום-טוב להשם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך, ואזי איך שמתנהג באותו השבת יום-טוב, טוב אינו חושב וחושש כלל - שמה לא יצא ידי חובה בהנהגת קדשת אותו היום, מאחר שכבר מסר הכל להשם יתברך, וסמוך עליו יתברך לבד.

ועל-כן מה טוב ומה נעים עכשו, שנקנסת שנה חדשה, שתאמר בפה מלא גסחת: "הריני מקשר עצמי וכו', לכל השנה הזאת וכו', ויתרחיב את הדבור כפי צחות לשונך, ותמסר עצמך הינו את מחשבתך, דבוריך, ומעשיך, ואת כל אלו התלויים בך וכו' לגמרי אליו יתברך, ותבקש ותתחנן, שלבל תעבר על רצונו יתברך כלל, חס ושלום, כל השנה, רק תהיה כרצונו יתברך, וזה מועיל מאד מאד.

אין לתאר ואין לשער כלל את גודל המעלה כשאדם מבטא את רצונותיו אל השם יתברך, אפילו שהוא עדיין לא כל כך טוב, הוא עדיין לא מתנהג פראוי לגמרי, אבל הוא לפחות אומר להשם יתברך מה הוא באמת היה רוצה להיות, מה הוא באמת היה רוצה לעשות (לקוטי-מוהר"ו, חלק א', סימנים לא, טו).

רבנו אומר גם שבראש השנה צריך להיות חכם, שיחשב רק מחשבות טובות, שייטיב השם יתברך עמנו (עין שיחות הר"ו, סימן כא), זה גם מה שרבנו אמר כי שהעקר תלוי במחשבה, כי במקום שאדם חושב - שם כל האדם (עין שם, חלק א', סימן כא); ועל-כן תחשב רק מחשבות טובות במשך כל ראש השנה, ותשמר את עצמך מכל מיני מחשבות זרות והרהורים רעים, ורק תכניס בדיעתך שהכל יהיה טוב, ואז באמת יהיה לך טוב כל השנה, כי בראש השנה צריכים לשמר מאד מאד על המחשבות.

רבנו ז"ל הזהירנו מאד לא לדבר בראש השנה מה שאין צריכים, ואמר (שיחות הר"ו, סימן כא): בראש השנה ביום הראשון צריכים למעט בדבור מאד מאד, וכן נוהגים אנשי שלומנו מדור דור לא לדבר במשך כל ראש השנה שום דבור.

וגלה לנו רבנו ז"ל בשם הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, אשר קדם כל גזר דין שרוצים לגזר על האדם, שואלין את האדם בעצמו, והוא דן את הדין על עצמו (עין לקוטי-מוהר"ו, חלק א', סימן קיג), הינו שאדם מדבר על משהו מה שמדבר, או שואלים אותו: מה אתה אומר על פלוני שעשה דבר זה, והוא פוסק ואומר שמגיע לו כך וכך וכדומה, ואינו שם על לב, שאז הוא דן את עצמו. על כן צריך לשמר מאד את הדבור כל השנה, ובפרטי פרטיות בראש השנה, שאז ספרי החיים וספרי המתים פתוחים (ראש השנה לב), דנים את האדם לכל השנה, לכן צריך להזהר לא לדבר הרבה, כי עלולים חס ושלום לפסק לעצמנו גזר דין רע.

אשרי מי ששומר את פיו בראש השנה ולא מדבר מה שלא צריך, בודאי יהיה לו שנה מאשרת ונעימה.

גם אומר רבנו (שיחות הר"ו, סימן כא): "בראש השנה צריכים להיות בשמחה, וגם צריך לבכות בראש השנה". האמת היא ששני הדברים האלו הולכים ביחד, מצד אחד צריכים לשמוח מאד שזכינו להגיע אל רבינו שמחזק כל אחד לחזור אל הקדוש ברוך הוא, אבל זה גם גורם לבכי ולחרטה למה עד עכשו לא התנהגנו פראוי.

אשרי מי שזוכה להיות בשמחה בראש השנה, והוא בוכה מרוב שמחה שהוא זכה לבוא אל רבנו, בודאי תהיה לו שנה טובה ונפלאה.

ביהמ"ד "היכל הקודש" ברסלב

בליצרקובסקיה 28 - אומאן

זמנים לראש השנה תשפ"ד

ערב ראש השנה

סליחות ליל זכור ברית.....1:00
פדיון נפש אחרי סליחות

שחרית ערב ראש השנה.....8:00
פדיון נפש אחרי שחרית

ראש השנה

זמן הדלקת הנרות.....6:50
מנחה.....בזמן הדלקת הנרות

שחרית בשני הימים.....8:00
תקיעת שופר דרשה ביום השני.....12:00

תשליך ביום השני.....5:00
מנחה בשני הימים.....6:30

דרשה בשני הימים.....7:00
זמן מוצאי יו"ט.....8:21

בציונו של רבנו

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נצבים וילך, י"ז אלול, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

לגבי אומן וכו'; דבר ראשון כשאתה נכנס למקום הקדוש, קדש הקדשים, אל הציון - תגוש לציון ותגוש נשיקה, תג פרוטה לצדקה, תאמר "הריני מקשר עצמי" ותתחיל להגיד את עשרת מזמורי התהלים, את התקון הכללי - לאט, מלה במלה.

כשאתה מסים את התקון הכללי תאמר את התפלה של רבי נתן, לאט מלה במלה. תעשה השתטחות ותתודה על כל החטאים העוונות ופשעים, תספר הכל בשפה שלך (באידיש), כל מה שעשית מאז שנולדת עד הרגע שאתה בציון, וכשאתה מסים להתודות - תתחיל לבקש על עצמך ועל כל עם ישראל, שכלם יחזרו בתשובה ושתעשה רק את רצון השם.

כשאתה מסים עם הודוי והבקשות - תתחיל את ספר התהלים, ואם תוכל לסיים את כל ספר התהלים - זה דבר גדול מאד, ואם לא - אל תתבלבל מזה.

אם אתה יכול - תזכיר אותי בציון, את הטובות שקבלת ממני.

היה אחד מאנשי שלומנו, משה אלף. בתחלת התקרבותו - הוא היה רחוק מאד, הוא היה שקוע בנאוף, באריף אנפין דקלפה (עין לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רמב). בכל פעם כשהוא הגיע לציון הוא כל כך בכה בציון עד שרצפת הציון נרטבה מדמעותיו, הוא שפך את לבו להשם יתברך, הוא צעק: "רבנו של עולם, תציל אותי מאש הנאוף, משבעים מדורין, כלליות התאות, כלליות שבעים אומות, מתאות ניאוף רחמנא לצלן", ומרב בכיות הוא נחלץ מהתאוות שלו. הגם שבהתחלה אנשי שלומנו רחקו אותו, אבל הוא לא הסתכל על אף אחד, הוא המשיך לבוא לציון ובכה שם, עד שהוא זכה להזדקף.

תבין מה שעליך לעשות כשתהיה באומן; תלך שוב ושוב לציון ותבכה להשם יתברך שיציל אותך מאש הנאוף.

בציונו של רבנו אפשר לפעל ישועות שלא כדרך הטבע. מוהרא"ש אומר בשם רבי אברהם בן רבי נחמן זכרונו לברכה: "אם מתעקשים בציון, אפשר לפעל הכל".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים. כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

(עצתו אמונה נצבים וילך תשפ"ג)

למה כבר לא צריכים לצום? מה גדלותו של ראש השנה של רבנו? - אם באים אל רבנו על ראש השנה רבנו מאיר באדם אמונה כל כך חזקה, עד שהאדם מתחיל לחיות עם השם יתברך ומתחיל לחיות עם הרהורי תשובה.

יתכן שבשעת הנסיעה לאומן האדם כל כך מתש, שהוא לא מרגיש כלל מה שרבנו עושה אתו; מוהרא"ש היה תמיד מדבר על זה, מוהרא"ש אומר שזה משל לאדם שמגיע לרופא כדי לעבר נתוח, דבר ראשון לפני שהרופא עושה את הנתוח הוא מרדים אותו, אותו דבר כשמגיעים אל רבנו, ואין רגש, לא יודעים למה הגיעו, אני לא בחרו שאפשר לשים אותו על מטת קומתים, אני כבר רוצה לחזור הביתה למטה הרגילה שלי עם החפצים שלי, אני לא מסגל להתפלל, אני לא מסגל ללמד, אני כבר לא יודע איך קוראים לי... אומר מוהרא"ש: רבנו מתקן אותך עכשו, רבנו מנתח אותך עכשו, כשתחזור הביתה אחרי ראש השנה אתה תראה שאתה אדם חדש, עם אמונה חזקה!

כשבאים אל רבנו על ראש השנה מתחילים לקבל הרהורי תשובה, מתחילים לחשב מהשם יתברך, מתחילים לחיות עם השם יתברך. לכן, מה צריכים לצום ומה מועיל לצום? עקר האדם הוא המח שלו, המח צריך לחשב מהשם יתברך ולחיות עם השם יתברך, ואת זה אנחנו מקבלים מרבנו.

בראש השנה האחרון בחייו של רבנו - שנת תקע"א, רבנו אמר את התורה תקעו ותכחה (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ח); אצל אנשי שלומנו זה נחשב לצואה של רבנו, רבנו אומר שם: כל אלו שזוכים להיות מקרבים לצדיק אמתי זוכים לקבל אמונה זכה וברורה, מרגישים את השם יתברך. האנשים שחיים בלי צדיק, אין להם אמונה כל כך חזקה, מבחין הם נראים משהו מיחד, לבושים בשטריימל, קפוטה, אבל בפנים אין אמונה. עכשו שזכינו להיות כאן אצל רבנו ז"ל, צריכים לשגן מה שמוהרא"ש היה תמיד מדבר בדרשה האחרונה בראש השנה, מוהרא"ש היה אומר: צריכים לקחת אתנו את כל הענינים של רבנו לכל השנה.

לדבר אל השם יתברך

עקר העקרים של רבנו הוא: "תפלה והתבודדות". זה נקרא 'חסידי ברסלב', אדם שמדבר אל השם יתברך.

בתחלה זה דבר קשה לדבר אל השם יתברך, כי האדם לא מרגיש שהקדוש ברוך הוא נמצא כאן והוא מקשיב למה שאני מדבר. לפני התקרבותי למוהרא"ש היו לי חברים וקרובים חסידי ברסלב, תמיד עקבתי אחרי חסידי ברסלב, תמיד ידעתי שיש להם איזה אמת, ידעתי שיש להם איזו סוד של התבודדות, אבל לא הצלחתי לעשות את זה. כפי שחכמינו זכרונום לברכה אומרים (תרימות א, א): "סתם חרש - שאינו שומע ואינו מדבר", מפרש רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ס) למה אדם לא מדבר אל השם יתברך? כי הוא אינו שומע בקול צדיקים, אם לא שומעים דברי הצדיקים - איזי האדם אינו מדבר, הוא לא מדבר אל השם יתברך. אבל אם מקשיבים לקול הצדיק, איזי הצדיק מחדיר באדם אמונה חזקה, הוא מתחיל להרגיש שהקדוש ברוך הוא נמצא כאן לידו, הפה נפתח, ומתחילים לדבר אל השם יתברך.

בכל מקום שאתה נמצא, יושב בבית, שוכב במטה, נוהג ברכב, או הולך ברחוב, תנענע בשקט את השפתים, אף אחד לא רואה, תגיד: "רבנו של עולם אני רוצה לזכר ממך, רבנו של עולם אני לא רוצה לשכח ממך, רבנו של עולם אני רוצה להיות בשמחה". תספר להשם יתברך במה נכשלת, ותבקש סליחה מהשם יתברך: "רבנו של עולם עשיתי דברים לא טובים, תסלח לי", "רבנו של עולם אני רוצה ללכת להתפלל, רבנו של עולם אני רוצה ללמד, רבנו של עולם אני לא רב עם כל אחד, אני רוצה להיות אדם רגוע". ממשיכים לדבר אל השם יתברך על כל דבר שצריכים: "רבנו של עולם אני צריך להספיק את האוטובוס, אני צריך להספיק את המטוס, תעזר שיהיה לי מקום טוב, תעזר שתהיה לי נסיעה טובה, אני צריך לשלם עכשו את כל החובות של כל הנסיעה, אני לא יודע מה לעשות, תעזר לי שאוכל לשלם הכל". "אבל למעשה "תכלס", מאיפה יהיה לי כסף לחג? - תבקש מהשם יתברך, זה "תכלס"! זה הפוך ממה שאנשים חושבים; אדם חושב יש לי כבר דרך איך להרויח כסף, אני הולך לבקש מהשם יתברך שהתכנית שלי תצליח, אבל עקר הישועה מגיעה כשהאדם יודע שאין לו דרך, הוא לא יודע מאיפה תבוא ישועתו, והוא מבקש מהשם יתברך בתמימות: "רבנו של עולם תעזר לי אני צריך להכניס את החג, אני צריך לקנות דברים לבית, אני צריך פרנסה בשפע", "תעזר לי השם שיהיה לי שלום בית, שאוכל להסתדר עם אשתי והילדים".

זה עקר מה שרבנו מלמד אותנו, אם הגענו אל רבנו ז"ל על ראש השנה אנו צריכים לקחת את זה אתנו לכל השנה, לבקש מהשם יתברך על כל דבר שצריכים.

איך אוכל לשדר את התפלות הארכות של ראש השנה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אנחנו כבר מתקרכים לימים הנוראים, ימי הרחמים והסליחות, ובדרך כלל בכל שנה אני משתדל להצטרף לזרם הכללי, למרות שלי אישית אלו ימים מאד קשים ומרים, כשאני מתחיל לשמע את הנגונים של הנסח ששרים בסליחות ובתפלות של ראש השנה יום הכפורים, נהיה לי רע על הלב.

בחסידות שלנו נהוג להתפלל בראש השנה מהבקר עד הערב, בכל תפלה מכבדים בנש"ק אחר להתפלל לפני העמוד, יש הרבה הפסקות כל הזמן, בקריאת התורה יש הרבה הוספות פיריכים לכבד את כל הבנשקיים, בקצור, מסימים את התפלה עשר דקות לפני השקיעה, ממש כמו בתענית, צמים כל היום, ולאחר מכן אפשר להתנאות לפני אחרים שהאדמו"ר שלי עושה עבודות גדולות, משקיעים פאלו פננות במלכיות זכרונות שופרות באריכות גדולה מאד, מתפללים כל היום, מסימים כל כך מאחר, למרות שאם עושים חשבון מהיר, מורידים מהחשבון את ההפסקות, הוספות בקריאת התורה, ושאר התעכבויות, ומחשבים רק את הזמן האמתי שמתפללים, זה בכלל לא כל כך ארוך.

מכל הסתכלת הלא נעימה הזאת יוצא שכל התפלה מרה ומוצת לי מאד, ועוד שאצלנו מקפידים מאד שאסור לעשות קדוש לפני התקיעות, "מה? ! אתה אוכל לפני תקיעת שופר? ! עליך לא הייתי מאמין, בטח אתה עושה דברים עוד יותר גרועים".

אומר את האמת, כבר מאז הכר מצוה שלי כמעט לא התפללתי בראש השנה. אני רואה הרבה בחורים ואברכים שמסתובבים בחוץ ומשוחחים במעגלים על שטויות ובהבלים, ופתאום שומעים שפבר אוחזים ב"ונתנה תקף", וכל אחד נכנס בריצה פאלו כפאו שד, וצועק בקולי קולות "ונתנה תקף", וכמה דקות אחר כך שוב רואים אותו בחוץ מתנפח אם הנשיא פן צודק או לא... הרי צעקת לפני רגע "ותשובה ותפלה וצדקה מעבירין את רע הגזרה", ועוד צעקת על הפן שלך, "תכנס מהר! ! ועכשו אתה כבר עסוק עם כל השטויות.

ובצום גדליה מישוה שואל אותי, "נו, איך היה בראש השנה אצל האדמו"ר?" בנדאי עניתי שהיה נפלא ומיוחד, הוא אחל לי שאפעל כל טוב, ובנדאי שעניתי "אמן", אבל אני חושב לעצמי 'לא בקשתי כלום, ולכן אין לי מה לפעל, במשך כל ראש השנה הרי אפלו לא היה לי רגע אחד לחשב על עצמי, התחילו להתפלל בשעה תשע, ורק בשעה שתים עשרה אמרו ברכו, פי חצי מפסוקי דזמרה אומרים פסוק בפסוק, חזן וקהל, ובזמן הזה הרי אפשר לשוחח ולהתאסף במעגלים, וכשכבר אוחזים בברכו אפשר אז להתחיל הודו, ולהספיק להתפלל תפלת שמונה עשרה עם הצבור, ולאחר מכן יש כל כך הרבה הפסקות, וכך סוחרים את כל היום.

ראש הישיבה היקר שליט"א, נסית קצת להביע את רגשותי, לתאר את המצב והאווירה איך ראש השנה נראה אצלי, בלי טעם ובלי ריח, אולי יש לראש הישיבה שליט"א עצה עבורי, שפן תהיה לי גישה נכונה לימים הנוראים?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת פי תצא, ג' אלול, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... נרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

אל תשוחח בשעת התפלה עם אף אחד, ראש השנה זה לא זמן של שיחות על פוליטיקה; בראש השנה דנים את כל אחד, מה יהיה אתו כל השנה. אם התפלות ארכות מידי בשבילך ועושים הרבה הפסקות וכו' - תנצל את הזמן באמירת תהלים, תבקש מהשם יתברך על השנה הבאה עלינו לטובה; בראש השנה כלם אומרים תהלים, מבקשים על עצמנו, על הילדים, ועל כל עם ישראל.

מה אתה צריך להסתפל על אחרים? מה אחרים יעזרו לך? מגיעה שנה חדשה, מה אתה יודע מה עומד להיות איתך, עם אשתך ועם הילדים שלך? מה אתה יודע מה מצפה לך? כל מה שנעבר בשנה הבאה, הכל נכתב בראש השנה; לכן אנחנו צריכים לנצל את הזמן בלחזור בתשובה, באמירת תהלים. רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן עג): "מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים, פי אמירת תהלים מסגל לתשובה. זה שאנו רואין, שבימי

שמחת המצוות עוד דבר חשוב שהיה עקר אצל רבנו ז"ל; לשמח בקיום המצוות, אני שמח שיש לי פאות, זקן, כפה, ציצית, תפלין, אני שומר שבת. מה שרואים לדאבוננו יהודים שלא מתפללים ולא מניחים תפלין, זה נובע מן שאף אחד לא אמר לו שהדברים האלו חשובים, למדו אותו רק ש'מאה דפי גמרא' זה חשוב, הוא חושב לעצמו 'אני כבר לא אהיה למדן מה לעשות?!' תגיד לו כמה חשוב הוא עם הזקן והפאות שלו! זה היה אצל רבנו עקר. תשמח עם 'שלא עשני גוי', ברוך השם 'גוי אני לא', כמה שנפלטתי, כמה שאני מלכך, אני פגום, אבל אני יהודי! אני מהול, אני מאמין בהשם יתברך.

על זה בעצמו, שאדם מכניס בעצמו את האמונה, הוא מאמין בהשם יתברך הוא כבר זוכה למחילת עוונות! מוהרא"ש אמר בכל שעור וכתב בכל מכתב, את מה שרבונו אומר (ספר המדות, אות אמונה, סימן לו): "על ידי אמונה, הקדוש ברוך הוא יסלח לך על כל עוונותיך".

אפלו אדם שמספן הסתפל בעברות, או עשה עברות, או שהוא חוטא ומחטיא, לא משנה איזה פנוי ושימו לו, יש עצה עבורו, שיאמין שיש בורא שברא את העולם והוא מנהיג את העולם - והשם יתברך כבר סולח לו על כל העברות.

זו תשובה מהירה מאד, אבל קשה, כי אם אדם חוטא רחמנא לצלן קשה לו להאמין בהשם יתברך, העברות מכבות את האמונה, כפי שרבונו אומר (ספר המדות, אות אמונה, סימן כב): "הפשע של אדם מכניס כפירה באדם".

מה פן העצה לקבל אמונה ברוחה? העצה היא לבקש על זה בעצמו, רבנו אומר (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן מו) כשיש לאדם קשיות, ספקות ובלבולים על השם יתברך, העצה שיצעק ויתחנן אל השם יתברך. רבינו אומר שקשיא ראשי התבות (תהלים כו, ז): "שמע ה' קולי א'קרא", אם יש לאדם קשיות, שיבקש הרבה מהשם יתברך על זה: "רבנו של עולם אני לא רוצה ספקות ובלבולים, אני רוצה לזכות לאמונה ברוחה בך".

אם יש לאדם אמונה הוא אדם מברך! כמו שכתוב בפסוק (משלי כח, ט): "איש אמונות רב ברכות". כי אפלו שמשוהו כואב לי, אני יודע שהקדוש ברוך הוא פה, והקדוש ברוך הוא מנהיג הכל, אני אבקש מהשם יתברך כשלא יהיה לי כואב.

אם הגענו אל רבנו ז"ל על ראש השנה אנחנו צריכים לקחת את זה אתנו לכל השנה, להחיות את עצמנו עם כל דבר טוב שאנו עושים, ולהכניס בתוכנו אמונה.

שלום בית

עוד דבר חשוב שמוהרא"ש היה מדבר בכל שנה בראש השנה; אצל רבנו היה 'שלום בית' עקר.

במקומות אחרים לא נאה שאדמו"ר ידבר על שלום בית, במקומות אחרים רק זה מיעד למטפלים לדבר על זה, אבל רבנו הרבה לדבר על שלום בית, למה? כי אצל רבנו היה העקר שלאדם יהיה מח טהור, ואפשר לזכות למח טהור רק אם יש שלום בית.

מהו שלום בית? - לא צריכים לענות לאשה! אם האשה עקצה אותך במלים וזה

מוהרא"ש מספר <<<< המשך

אכפת לך, 'כף מדברים לבעל?!' אתה בכלל לא חיב לענות, תגיד בשקט (תהלים כה, יח): "ראה עניי ועמלי, ושא לכל חטאותי" (אגרא דפרקא, אות קכד).

מוהרא"ש למד אותנו, אין דבר כזה להתנכח עם אשה! עם חבר גם חבל להתנכח, אם מישוהו בא לשאל אותך, "מה זה כל הענין של להגיד חכם בעיניך, אל תענה! אדם חושב 'אני אוכיח לו בראיות ברורות', אל תהיה חכם בעיניך, כי על הקשיוה הראשונה אתה עוד תוכל לענות, על השנייה גם, בשלישית הוא יבוא עם ליצנות טובה עד שלא תדע מה לענות, אתה תשאיר עם הלשון בחוץ, ואתה בעצמך גם תתחיל לחשב 'אולי באמת?... ואתה תפסיק לומר משניות. תתבונן טוב, כל אלו שחושבים את עצמם חכמים יותר, הם חושבים אני אתנוכח ואבוא עם הוכחות, במשך הזמן הם עוזבים את רבנו.

לכן אם חבר טוב גם לא כדי להתנכח, אני ממשיך הלאה אל החיים הטובים שלי ושהוא ילך לאן שהוא רוצה - אבל עם אשה 'אסור' להתנכח, מתר לומר את הדעה שלו שאני סובר כף וכף, ואם היא אומרת אחרת, אז לא, שהיא בעצמה תתחרט אחר כך, אבל אני לא אתנוכח אתה.

מוהרא"ש למד אותנו לא להיות קמצן בבית. יש אחד שפאשר מדבר בצרכים שלו הוא מוציא כסף ברות, במקום להכין קפה בבית הפנסת בחנם, הוא קונה קפה בחנות, כדי שאנשים יסתכלו עלי איך אני הולך ברחוב עם קפה ביד... אם מחשבים ביחד כמה כסף יוצא כל כוסות הקפה של כל יום, זה מגיע לסכום עצום, וכשזה מגיע לתת כסף לאישה, כשהיא רוצה לקנות לעצמה משהו וכדומה, הוא מאד חוסך ומתרגז עליה: "את

תמיד מבקשת ממני עוד כסף ועוד כסף! את אוכלת לי את הכסף!" בשביל מה אתה צריכה כסף? - אין משהו אחר לעשות עם כסף, חוץ מלתת לאישה, שתוכל לקנות לכבוד החג, ובשביל עוזרת שתעזר לה לנקות את הבית.

גם אסור להיות 'קמצן' עם הפה, צריך לתת הרבה מילים טובות לאישה: "את כל כך יפה", "את כל כך טובה", "את כל כך חכמה", "איזה נס שהתחתנתי איתך", "אני כל כך מודה להשם שהתחתנתי איתך", ו"אם אני אצטרך לרדת עוד פעם בגלגול, אני אבקש שאתחתן עוד פעם איתך".

לעובדא ולמעשה

יעזר השם יתברך שנסע הביתה עם נקודות לעבדה ולמעשה, שנתחיל לדבר אל השם יתברך, להחיות את עצמנו עם המצוות שאנחנו עושים, להחיות את עצמנו עם הזקן והפאות. כבר דברנו אתמול מה שמוהרא"ש אמר: "מי שחותר את הזקן חותר את הפרנסה שלו, מי שגוזר את הפאות גוזר את השכל שלו", צריך לשגן את זה עם הילדים.

למה שבוחרים ואברכים יקצצו פה ושם את הזקן, כמו מי אתה רוצה להראות? כמו זמר?! - מי שחותר את הזקן חותר לעצמו את הפרנסה! זקן זה יפה! זקן זה מתוק!

תדבר אל השם יתברך בקול, "תענוג שיש לי כפה! תענוג שיש לי ציצית! אני כמו שאני - אני, אבל ציצית יש לי! תענוג שיש לי מזוזה!" כשאני יוצא מהבית אני נותן נשיקה למזוזה, אני מבקש מהשם: "רבונו של עולם תעזר לי שאצליח היום", כשאני חוזר הביתה אני מנשק שוב את המזוזה ואני אומר: "תודה השם שהגעתי הביתה בשלום".

אברכים יקרים! אם יש לכם ילדים קטנים אתם צריכים לדבר אל השם יתברך בקול, כדי שהילדים ישמעו, במקום שהילדים ישמעו את האבא צועק, מדבר פוליטיקה, מדבר נגד אחרים, שזה הדבר הכי גרוע לילדים לשמוע, שהם ישמעו איך שאתה מדבר אל השם יתברך.

כשנכנסים בחזרה לבית עם הילדים אומרים להם: "בואו ננשק את המזוזה ונגיד 'תודה השם שהגענו הביתה', תאסף את הילדים שלך ותעשה תפלות ביחד אתם. ואם אתה באמצע לדבר אל השם יתברך והילד שלך רוצה להראות לך את המשחק היפה שלו, תגיד לו: "אבא לא יכול להסתכל עכשו, אבא מדבר עכשו אל השם יתברך!" כך נכנס בילדים אמונה שאפשר לדבר אל השם יתברך.

השם יעזר שניצית לרבינו, כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

(דרשת נעילת החג, מוצאי ראש השנה תשפ"ג)

תשובה דהינו באלול ועשרת ימי תשובה, כל ישראל עוסקין אז באמירת תהלים, פי אמירת תהלים מסגל לתשובה כנ"ל, ועל כן הוא דבר גדול מאד לעסק תמיד באמירת תהלים, פי תהלים הוא התעוררות גדול מאד מאד להשם יתברך, אשרי שיאחז בו".

מה זה קשור אליך - מי מקבל עליה לתורה וכו', ומי מתפלל לפני העמוד וכו', מה הדברים האלו יעזרו לך? אל תתן שיבלבלו לך את המוח, אל תשכח שיש בורא לעולם, הוא עושה הכל, הוא פועל הכל והעולם מתנהל עם חשבון. אל תטעה את עצמך, היצר הרע מגיע לכל אחד בלבוש אחר; לאחד מפריע דבר זה ולשני מפריע דבר אחר, לאחד מפריע שמתפללים באריכות, לשני - שמתפללים בחפזון; הכל ככונה אחת, כדי להרחיק את האדם מהשם יתברך. הוא גורם שהאדם יהיה עסוק בשטויות - העקר שהוא ישכח מהשם יתברך, וכשמגיעים הימים הנוראים הוא נבהל מאד, כל יגיעתו לארץ השנה הולכת עכשו לאבוד, כל היהודים חוזרים בתשובה, כל היהודים חוזרים אל השם יתברך; אז הוא מצא לעצמו דבר חדש, לפלני יפריע מי עולה לתורה ומי משוחח, ולאמוני הוא יגרום שפריע לו משהו אחר - וכך שוכחים מהתכלית.

ראש השנה הוא זמן שאפשר לפעל ישועות גדולות; חכמינו זכרונם לברכה מונים נסים גדולים שקרו בראש השנה, (ראש השנה יא). בראש השנה האמהות הקדושות שרה אמנו, רחל אמנו ורחנה - נפקדו בילדים; בראש השנה יוסף הצדיק יצא מבית הסהר; בראש השנה פסק השעבוד של בני ישראל במצרים; ראש השנה הוא זמן שאפשר לפעל ילדים, ילדים פשרים ונחת מהילדים; בראש השנה כל אחד יכול לזכות לצאת מהפלא הפרטי שלו, כפי שיוסף הצדיק יצא מהפלא; בראש השנה אפשר לפעל פרנסה בנקל, שלא יצטרך לעבד כל כך קשה, כמו שהשעבוד במצרים פסק בראש השנה.

אצלנו לא מדברים בראש השנה, אנשי שלומנו מקבלים על עצמם תענית דבור' למשך כל ראש השנה. פי רבנו אומר (לקוטי מוה"ר חלק א, סימן קיג) לפני שגוזרים גזרה שואלים את האדם שעליו רוצים להביא את הגזרה, שהוא בעצמו יפסק איזה ענש יתנו לו; האדם משוחח על אחרים, הוא מספר מה שהשני עשה ופוסק שצריכים להעניש את אותו אחד, הוא לא קולט שהוא עכשו פסק לעצמו; לכן צריכים להזהר מאד לא לדבר על השני.

אשרי מי שמתנהג בהנהגה זו.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

(עצתו אמונה תצא תשפ"ג)

חבורה	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	20 ד' לאחר זמן הדה"נ מנחה ימי חול 3:00	10:00 ברכות שחרית ימי חול 10:00	20 ד' לאחר הדה"נ מעריב ימי חול 8:10	בני ברק רח' ירושלים 2
יום רביעי בשעה 21:00	10 ד' לאחר זמן הדה"נ ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ל 6
---	30 ד' לפני השקיעה וגם ברמה ג' רח' מורים הנביאה 20 ק"א	10:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לאחר הדה"נ 10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בני יד עזרה)
---	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
שמיעת שיעור יום א בשעה 9:30	20 דק' לפני השקיעה	10:00 ברכות	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים
---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	אלעד רחוב פנחס בן יאיר 17
יום שלישי בשעה 21:00	---	---	---	---

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים: סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד 079.70.400.69

ארה"ב 212-444-9169 | ארגונייה 451-152-354380

אנגליה 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462

חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org | הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66

ארה"ב 212-444-9191 | ארגונייה 541-152-354370

אנגליה 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461

לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com